

הלכות והשכבות בענייני תשעה באב - שיעור 816

I. פסקי רב אלישיב מספר אשורי האיש (דף פ"ח - ט"ז)

א) **נשים המבשות** שצרכות לרוחץ הבשור אף שטמיאת רוחצת ידיה מותר וכ"ז כהלוות יום כיפור (תקי"ד - ז' וט')

ב) **מי שרגיל לרוחץ ארבע** פעמים את הידים אחרי שוק מהמטה או אחרי שעשה צרכיו מותר גם בתשעה באב אך היוצא מבית הכסא יטול רק את האצבעות ואם לא עשה צרכיו דעת המ"ב (זהלכות יוס כיטור) דנוטה להחמיר שאין לו לרוחץ ידיו ובתשעה באב הדין כן (דף פ"ג)

ג) **הנוגע במקומות המכוסים** שבגופו ירחץ המקום שנגע בלבד אבל הנוגע בנוולי גומי או בד המנוגה ליטול ידים כשאים חדשים (פס)

ד) **ראוי להחמיר שלא לנעל מנעלים של גומי עבה או נעליים סינטטיות** שאין מרגישים בהם כלל קושי הארץ (פס)

ה) **נעליים סינטטיות** שדמיות עור אין בהן בזמןינו משום מראית העין (דף פ"ג)

ו) **ישיבה על ספסל נמוך** כתוב שאין צורך שייהה אף בתחום ג"ט לארץ כל שניכר שהוא ספסל קטן הויאל ואין מדינה בתשעה באב אלא מנגג ואין צורך לדקדק בזוה בשיעור רק שייה ניכר שהוא קטן סמוך לארץ (דף פ"ד)

ז) **モותר לומר תהילים בט"ב ויש חולקין**

ח) **הנכון** כדעת הסוברים דיש חיוב תלמיד תורה רק שהיובו הוא ללימוד דבריהם הרעים

ט) **אפשר שאסור בלילה** ליגע באשתו כאילו היא נדה ומ"מ ביום אפשר להקל (דף פ"ז)

י) **בקינות** מוטב מעט בכוונה והבנה מהרבות בפחות כוונה והבנה (דף פ"ז)

יא) **לענין לרוחץ בצונן** במצאי ט"ב יש להקל בזוה לעת הצורך ובפרט במקום זיעה ולכלוך ואין לשמו ניגונים עד החותם של עשרי (דף פ"ט)

יב) **מניקה** שהתינוק אינו ניזון מאוכל אחר וחסר לה הלב יכולה לשותה כפי הצורך אך תשאל חכם כיצד לעשותות (דף פ"ט)

יג) **מעוברת** צורך להתענות ואם מצבה אינו טוב אם יכולה בקלות בצלם ולהתענות עד החותם התענה ותתפלל ואם יש לה חולשה או קשה לה לא התענה ואינה צריכה לאכול פחות מכשיעור (פס)

יד) **יולדת** בתחום ל' יום אינה צריכה אומד אלא מאכילים אותה מיד (דף פ"ג)

טו) **חוללה שהוא פטור** מן התענית אינו צורך מדינה לאכול פחות מכשיעור ולא דמי לבזמן מגפת cholera epidemic (דחתם איררי בבריאים שעשו כן כדי שלא יהלו (דף פ"ג))

II. פסקי רב שלמה זלמן אויערבאך מספר הליכות שלמה (פרק ט"ז)

א) **הסטודנטים בערב ת"ב** אחר החותם רק בדברים הרעים מ"מ מותר ללמידה בעיון כמו בשאר השנה שלא בכתחעה באב ואפילו בט"ב שאstro הוא רק להעמיק בדברי תורה יותר מכך אבל ללמידה בהבנה מותר (דף פ"ל)

ב) **נעליים** שאינם של עור אם הם נוחים ביותר יש מקום להחמיר שלא לילך בהם

ג) בנסיבות בובס אם אין המקור דחוק וכדומה ויש אפשרות לעמוד ראוי לדקוק בכך אבל א"צ להמנע מנסעה כאשר אין אפשרות לעמוד

ד) תהילים אין אומרים בת"ב מלבד מי שרגיל לומר בכל יום כמה פרקי תהילים דעכ"פ הוא
קצת כתלמוד תורה אבל ערב ת"ב מותר

ה) המזעبراת מתענות בת"ב אולם אם קשה או שמרגשח חולשה מעט יותר מן הרגיל האכל ותשתה צריכה אבל בסוף החודש להרין לא היקל הגרש"ז אבל כישיש שניוי בהרגשחה תאכל ותשתה כפי הצורך וaina צריכה לדקדק בשיעורים וכן הדין במניקות

ו) חולה הזכוק לבולע גלווה לרפואה וaino יכול לבודעה ללא לגימת מים מותר לו לשותה מעט מים כפי צורך הכליעה וaino צריך לפגום טעם המים דלא כבויום הכהפורים (ד"ג ע"ה)

ז) **חולה השוכב בביתו** וכן מעוררת ומגניקה באופן שמותר לאכול אינם צריכים להתענו עד חצות אם לא יזק לו הדבר (דף תינ'ג'ז)

ח) קטן וחוללה האוכלים פת בת"ב נוטלים ידיהם עד הפרק היד כדין נתילה בשאר ימות השנה
וארכיבים לומר נחם קודם ובנה ירושלים

ט) חולה הצריך לאכול בתקופה איננו מניה טלית ותפילה בשחריר ומן'ם אם בא לאכול לאחר החזות יקדים וויניח תפילה ולתפלת מנהה יניח שנית (זב אי' ז)

III. פסקי רב משה שנמצאו בספר אבלות של חורבן

א) המזיע ביוטר מותר להשתמש ב' **deodorant** דהוי כמו סיכה לרפואה (בשם האג"מ מרבית אהרון פעלדער)

ב) אין להתריר הדחת כלים כל היום וראיה (תק"ד - י"ג) דההולך לשמר פירותיו עובר בימים אבל בחזרה אסור (ב"ס)

ג) ללבוש מנגעלים שאינם של עור שיש בו רק חתיכת עור ורक לנוי מותר (בשם האג"מ)

ד) במקום צער יש להתייר רחיצת הפה במים בכל תענית ציבור רק שיזהר ביזור לכפוף ראשו ופיו למיטה שלא יבוא לאגרונו וرك ביום כפורים יש להחמיר (מ"ב טקמ"ז - י"ל בשם הח"א והא"ר) וכן נהג המהרי"ל

ה) וצ"ע אם מותר לנסוע ממחנת הקיז' או לתוכו דהוי כמס' דעתו מהאכילות
ומי שנוטע באוטובוס מותר לשבת אפילו קודם חצות (נטע' גבריאל ס"ח - ע')

ו) אין לאסור ליקח הפילץ בלבד מים שהוא שאלך אכילה ודבר שאינו ראוי לאכילה שהוא רק מדרבנן (לחוללה שאין בו סכנה) ובמקרים מר ג"כ יכול להתיר בשעת הדחק (אג"מ ד - ה"א)

ז) **תינוק אפיקלו** בשנת י"ב אין מדקדקין בהז"ז להתענות משום דירדה חולשה לעולם
אא"כ ידוע שהוא ברוי וזה ביום הכהפורים וכ"ש בט"ב (מ"ב לרענ"ז - ט)

IV. עוד דיןיהם והש侃ות לתשעה באב